

Aud culori, vad sunete

Se spune ca valurile timpului si rabdarea sunt solutiile perfecte pentru a rezolva problemele din viata de zi cu zi. Viata mea a inceput sa ia o alta intorsatura in ziua in care l-am intalnit pe el. Asemenea unui dependent de droguri am inceput sa gust rand pe rand din placerile drogului meu numit dragoste.

Aceasta persoana a intrat in viata mea fulgurator, asa cum efedrina creeaza dependenta de la prima doza. Inham fericirea asemenea cocainei si imi injectam iubirea asemenea heroinei. Treptat, noi senzatii mi s-au facut cunoscute. Atunci cand eram alaturi de el nimic nu mai conta pentru mine: frica, durerea psihica sau cea fizica dispareau complet. O singura vorba, o simpla soapta sau o calda atingere imi dadeau impresia de placere infinita, putere si vigoare. Prezenta lui imi inspira incredere in mine si energie, eliberare de inhibatii si stari de buna dispozitie. Imi creasem o lumea numai a mea in care stapana pe viata mea era euforia. El era totul pentru mine, incepusem sa uit de familie, de scoala si de prieteni. As fi facut orice pentru el, pentru noi, pentru relatia noastra. Dar, pentru-ca din pacate exista mereu acest "dar", chiar era prea frumos sa fie adevarat! Insa, incetul cu incetul mi-am dat seama ca ma alimentam dintr-o iubire fara viitor, o iubire care nu era a noastra ci era a mea. Drogul incepea sa isi lase amprenta asupra mea si dependenta se facea din ce in ce mai vizibila. Am incercat sa sting jaraticul iubirii cu lacrimile mele..insa cand era pe cale sa se stinga aparea el de niciunde si-l aprindea. Am ajuns sa accept acest mod de viata. Ma drogam cu sperante si si iluzii desarte in care imi inecam toate deziluziile. Starile de bucurie si de fericire au fost inlocuite cu cele de disperare, paranoia si depresie profunda. Nu ma mai recunosteam, nu mai eram eu. Nu mai avea putere de convingere asupra mea, eram mereu agitata, nervoasa si chiar violenta. Traiam in spectrul nenculorilor, intr-un univers lispit de viata.

Pentru ce a meritat sa indur atata suferinta, atatea dezamagiri? Pentru niste clipe scurte de fericire si de extaz....un extaz care in sfarsit s-a dovedit a fi letal. Acum nu mi-a mai ramas nimic altceva decat o amintire neplacuta si dorul, preludiul melancoliei. De abia acum realizez ca acest drog m-a condus catre dezumanizare si m-a facut sa uit de tot ceea ce ma inconjoara. Durerea m-a facut sa deschid ochii si sa imi dea sperante si puterea de a merge inainte spre un viitor mai bun, un viitor in care nu exista insa iubire absoluta. Fiecare zi este acum pentru mine o noua oportunitatea de a-mi spune ca totul va trece, ca totul va fi bine si ca cei care se ridica de la masa vietii nu sunt decat niste lasi. Pentru-ca in fond, asta este deviza noastra in viata: sa luptam si si sa stim depasim toate obstacolele pe care viata ni le pune inainte.

VIATA DE LICEU

se traieste o singura data!